

SYMBOLUM HIEROSOLYMITANUM,

Ex variis Cyriilianorum Catecheseon locis collectum.

Η ἀγία (1) καὶ ἀποστολικὴ πίστις, εἰς ἐπαγγελίαν τοῖς Α φωτιζομένοις παρεδοθεῖσα.

Α'. Πιστεύομεν (2) εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀρράτων.

Β'. Καὶ εἰς ἓνα (3) Κύρου Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ· τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα Θεὸν ἀληθινὸν πρὸ πάντων αἰώνων· δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Γ'. Ἐν σαρκὶ παραγενόμενον (4), καὶ ἐνανθρωπί-ταντα [ἐκ Παρθένου καὶ Πνεύματος ἥγιου].

Δ'. Σταυρωθέντα (5) καὶ ταφέντα.

Ε'. Ἀναστάντα (6) τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Ζ'. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ καθίσαντα ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Ζ'. Καὶ ἐρχόμενον (7) ἐν δόξῃ, κρίνας ζῶντας καὶ νεκροὺς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Η'. Καὶ εἰς ἓν (8) ἄγιον Πνεύμα, τὸν Παράκλητον, τὸ λαλῆσαν ἐν τοῖς προφήταις.

Θ'. Καὶ εἰς ἓν (9) βάπτισμα μετανοίας, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ι'. Καὶ εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν (10) Ἐκκλησίαν.

ΙΑ'. Καὶ εἰς σαρκὸς ἀνδρασιν.

ΙΒ'. Καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Sancta et apostolica fides, ad profitendum illuminandis tradita.

I Credimus¹⁴ in unum Deum¹⁵, Patrem¹⁶ omnipotentem¹⁷ (11); factorem cœli et terræ¹⁸, visibiliumque omnium et invisibilium¹⁹.

II. Et in unum Dominum Jesum Christum²⁰, Filium Dei unigenitum²¹; qui ex Patre genitus est²² Deus²³ verus²⁴ ante omnia sæcula²⁵; per quem omnia facta sunt²⁶.

III. Qui in carne advenit²⁷, et inhumanatus est²⁸ [ex Virgine et Spiritu sancto²⁹].

IV. Crucifixus et sepultus³⁰.

V. Resurrexit tertia die.

VI. Et ascendit in cœlos, et consedit a dextris Patris³¹.

VII. Et venturus est in gloria³², judicare vivos et mortuos³³: cujus regni non erit finis³⁴.

VIII. Et in unum sanctum Spiritum, Paracletum³⁵ [videlicet]: qui locutus est in prophetis³⁶.

IX. Et in unum³⁷ baptismata penitentia³⁸, in remissionem peccatorum.

X. Et in unam sanctam catholicam Ecclesiam³⁹.

XI. Et in carnis resurrectionem⁴⁰.

XII. Et in vitam aeternam⁴¹.

¹⁴ Joann. xiv, 1. ¹⁵ Isa. XLV, 18; I Cor. VIII, 6.

xxxviii, 4. ¹⁶ Ephes. III, 14. ¹⁷ Jerem. xxxii, 19. ¹⁸ Job

¹⁹ Coloss. I, 16, ²⁰ I Cor. VIII, 6. ²¹ Joann. III, 16, ²² Psal. XI, 7. ²³ Matth. I, 23.

²⁴ I Joann. v, 20. ²⁵ Mich. v, 2. ²⁶ Joann. I, 3; Coloss. I, 16. ²⁷ I Joann. IV, 2. ²⁸ Philipp. XI, 7.

²⁹ Luc. I, 35. ³⁰ I Cor. XV, 3, 4. ³¹ Marc. XVI, 19. ³² Matth. XXV, 31. ³³ I Thess. IV, 16, 17. ³⁴

Luc. I, 32. ³⁵ I Cor. XIII, 11; Joann. XIV, 26. ³⁶ II Petr. I, 21. ³⁷ Ephes. IV, 5. ³⁸ Act. XI, 38. ³⁹ Ephes.

v, 25. ⁴⁰ Joann. V, 29. ⁴¹ Matth. XXV, 46.

(1) Η ἀγία. Titulum hunc sumpsimus ex cat. 18, C n. 32.

(2) Πιστεύομεν. Totus iste articulus sic habetur cat. 9, n. 4; cat. 7, n. 4. et partim cat. 10, n. 1. In titulo catech. 6, ubi recitat pars hujus articuli, habetur, Πιστεύω, *Credo*. Vocem πιστεύομεν explicat Cyrillus cat. 5; voces, εἰς ἓνα Θεόν, cat. 6; Πατέρα, cat. 7: παντοκράτορα, cat. 8; ποιητὴν, etc., cat. 9.

(3) Καὶ εἰς ἓνα, etc. Articulum hunc integrum recitat cat. 11, n. 21, aliquas vero ejus partes cat. 7, n. 4; cat. 10, n. 3; cat. 11, n. 4. In tit. cat. 11, in editis voces, Θεὸν ἀκριβόν, sunt post πρὸ πάντων αἰώνων, quod ex Cyrillo et mss. mutavi, sumptum ex Symb. Nic. vel CP. Exponitur hic articulus cat. 10 et 11.

(4) Ἐν σαρκὶ παράγ. Hæc verba ex cat. 12, n. 13. In titulo vero catechesis habetur, σαρκωθέντα, incarnatum, pro ἐν σαρκὶ παραγενόμενον. Vox σαρκωθεὶς Cyrillo non aliena fuit; usurpatur ab eo, cat. 4, num. 9. Verba, ἐκ Παρθένου καὶ Πνεύματος ἀγίοις, desunt in titulo *Catecheses* nec a Cyrillo in hujus articuli repetitione commemorantur; cat 12, num. 13, idcirco uncinis inclusimus: sumpta sunt vero ex catechesi ipsa 12, n. 3, et cat. 4, n. 9. In Græcorum et Latinorum symbolis passim habentur. Explicatur hic articulus cat. 12.

(5) Σταυρ. Ex titulo cat. 13, in qua explicantur. Nullibi articulum hunc Cyrillus repetit.

(6) Αναστάντα. etc. Hæc ex cat. 14, num. 24

¹⁶ Ephes. III, 14. ¹⁷ Jerem. XXXII, 19. ¹⁸ Job

¹⁹ Joann. III, 16, ²⁰ Psal. XI, 7. ²¹ Matth. I, 23.

²² I Joann. IV, 2. ²³ Philipp. XI, 7.

²⁴ Matth. XXV, 31. ²⁵ I Thess. IV, 16, 17. ²⁶

²⁷ II Petr. I, 21. ²⁸ Ephes. IV, 5. ²⁹ Act. XI, 38. ³⁰ Ephes.

(7) Καὶ ἐρχόμενον, etc. Sumpta ex cat. 15, n. 2, explicantur cat. 15.

(8) Καὶ εἰς ἓν. Ex cat. 17, n. 3. In titulo cat. 16, legebatur, τὸ Παράκλητον, quod ex mss. et Cyrilli mente correxi. Pro, ἐν τοῖς προφήταις, idem titulus habet, δὲ τῷ προφητῶν, ex Symb. CP. sumptum quod ex mss. mutavi. Articulus de Spiritu sancto exponitur cat. 16 et 17.

(9) Καὶ εἰς ἓν, etc. Hi quatuor articuli a Cyrillo sic recitantur cat. 18, n. 22. Tres autem posteriores qui in hac catechesi explanantur, in ejus quoque titulo leguntur. Articulus 9 explanatur in prioribus catechesibus 1, 2 et 3, teste Cyrillo cat. 18, n. 22.

(10) Καθολικὴν. In uno ex duobus locis in quibus Cyrillus articulum symboli de Ecclesia ipsis verbis refert, cat. 18, n. 22. post, καθολικὴν, additur, καὶ ἀποστολὴν. At eam vocem in hunc locum præpostere immissam probavi. Multa librarios ex familiari sibi Symboli CP. usu in Hierosolymitanum transtulisse observatum fuit.

(11) Omnipotentem. Retineo vocem in omnibus Latinis Symbolis positam. loco τὸν παντοκράτωρ Græcorum. At istud significat, non omnipotentem, quod Graece redditur παντοδύναμος· sed, ut expavit Cyrillus cat. 8, in omnia imperium habentem, qui omnia sub potestate et providentia continet.

85 IDEM SYMBOLUM CONTRACTIUS,

A baptizando post abrenuntiationes profitendum: ex catech. xix, n. 9.

Credo in Patrem,
Et in Filium,
Et in sanctum Spiritum:
Et in unum baptismum poenitentiae.

A Πιστεύω εἰς τὸν Ιησέα,
Καὶ εἰς τὸν Γιόν.
Καὶ εἰς τὸ ἄγιον Πνεῦμα.
Καὶ εἰς ἐν βάπτισμα μετανοίας.

Aliam præterea ad fontem baptizandus a ministro interrogatus Trinitatis confessionem edebat: de qua sic loquitur Cyrilus cat. 20, num. 4: Καὶ ἡρωτάτο ἔκαστος, εἰ πιστεύεις εἰς ὄνομα τοῦ Ιησοῦ, καὶ τοῦ Γιοῦ, καὶ τοῦ ἄγιον Πνεύματος· καὶ ὀμολογήσατε τὴν σωτήριον ὀμολογίαν. Et interrogatus est unusquisque, num crederet in nomen Patris, et Filii, et sancti Spiritus, et confessi estis salutarem confessionem. Tum illico demergebat baptizandus in fontem.

CATECHESIS SEXTA

DE UNO DEO.

PRÆLOQUIUM.

I. *Primus Symboli voces, quibus fidem in unum Deum profitemur, in hac oratione Cyrilus explanat, catholicam sententiam exponendo; post, oppositos paganorum et hæreticorum errores indicando ac refellendo.*

Ac primum (num. 1), post celebratam communem Patri et Filio ac Spiritui sancto gloriam, de divinæ naturæ soli Trinitati, sicut oportet, notæ, negata hominibus et angelis, et quibuslibet creaturis, comprehensione præfatus, ita nos in eam curiosius inquirere vetat, ut tamen pro modulo celebremus et enarremus (num. 2, 3 et seqq.). Tum summa divinæ naturæ elogia breviter recensens, ad referendos hominum, qui temere divinam naturam scrutari aggressi sunt, errores seu potius errorum portenta delabitur (num. 7 et 9); notatoque Anthropomorphitarum dogmate (num. 8), paganorum in fingendis sibi pro vero Deo ridiculis et scelerosis numinibus cæcitatem stupendo deplorat (num. 10 et 11). Inde ad hæreticos Deum a creaturis abalienantes progreditur (num. 12 et 13): et obiter refutata Manichæorum dupli et sibi ex adverso opposita divinitate, compendiariam antiquiorum hæreseon historiam texit (num. 14 et 15). Summatim exposita Simonis Magi hæresi et historia, indicatis Cerinthi, Menandri, Carpocratis, Marcionis, de quo paulo plura refert, et Basilidis erroribus (num. 16), in exponendo ac refellendo Valentini insano Æonum syntagmate paulo amplius immoratur (num. 17, 18 et 19). Ac tandem ad Manichæorum hæresim, iis omnibus posteriorem, deveniens, ejus primos autores memorat; Manetis primordia, conflictum cum Archelao, ac postremo cædem (num. 20, 21, 22 et 23). Ridicula, blasphema et omni impuritate sordida eorum dogmata diligentius ad auditorum cautionem refert (num. 31 et seqq.); institutaque catholicæ Ecclesiæ cum impura Manichæorum secta comparatione, orationem absolvit (num. 35 et 36).

II. Inscriptitur hæc catechesis De monarchia Dei, et De hæresibus: ac primus quidem titulus ab ipso Cyrillo auctoritatem habet, qui hujus catechesis num. 36, et sequentis num. 1, se in hac oratione De Dei monarchia locutum esse refert; secundus etiam ex eodem loco confirmari potest: nam citato catechesis septimus loco, vel uti alteram orationis sue partem recenset illam diligentioreu hæreticarum opinionem descriptionem. Nec tamen illa divisio accurate orationem distribuit; nam et monarchia Dei generale est, et per totam orationem fusum catechesis argumentum, sub quo continetur contrariorum ei veritati errorum confutatio; ac præter hæreticorum placita, etiam insanias paganorum de divinitate opinione recenset auctor.

III. Monarchiæ Dei nomine veteres nostri scriptores, ut omnibus notum est, intelligunt unum Dei